Η παρακάτω επιστολή εστάλη στον υπουργό Περιβάλλοντος Γιάννη Τσιρώνη στις 30 Ιανουαρίου 2016, εξηγώντας τους λόγους προστασίας της περιοχής Τοπλού - Κάβο Σίδερο. Στις 11 Μαρτίου δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το Προεδρικό Διάταγμα που δίνει το πράσινο φως στην επένδυση της βρετανικής εταιρείας Minoan Group με τις υπογραφές των υπουργών Γιώργου Σταθάκη, Αριστείδη Μπαλτά, Πάνου Σκουρλέτη και Γιάννη Τσιρώνη:

Αγαπητέ Υπουργέ,

χαιρετίζω την ευαισθησία σας να ζητήσετε την άποψή μου για την περιοχή Τοπλού Κάβο Σίδερο. Δεν πρόκειται βέβαια για ατομική άποψη, αλλά για απόπειρα συμπύκνωσης ενός κινήματος που απλώθηκε σε όλο τον κόσμο για τη σωτηρία της περιοχής.

Η επίμαχη περιοχή Τοπλού Κάβο Σίδερο θα μπορούσε να γίνει ένα παγκόσμιας ακτινοβολίας φυσιολατρικό και πολιτιστικό πάρκο με μόνιμα οφέλη για την τοπική και γενικότερα ελληνική οικονομία. Θα μπορούσε να γίνει η Ολυμπία της Κρήτης, οι Δελφοί της Κρήτης. Είναι μια περιοχή ξηροθερμική, σχετικά άθικτη, όπου ο επισκέπτης μπορεί να δει όχι μόνο την ίδια θάλασσα και τον ίδιο ουρανό, αλλά εν πολλοίς και την ίδια γη που έθρεψε και ενέπνευσε τους Μινωίτες. Από αυτό το αρχαιοβριθές άκρο της Κρήτης ξεκινούσαν τα ταξίδια τους στην Ανατολική Μεσόγειο και Βόρεια Αφρική.

Τώρα αντιμετωπίζεται ως προνομιούχο οικόπεδο με θέα, με πολιτισμικά και φυσιολατρικά αξεσουάρ, όπως οι πολυάριθμες αρχαιότητες και τα απείρου κάλλους τοπία με χαρακτηριστικότερο το φοινικόδασος Βάι. Είναι προστατευόμενη περιοχή natura εξ αιτίας της χλωρίδας και της ορνιθοπανίδας της, αλλά ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε την προστασία της περιλαμβάνει το ξερίζωμα της χλωρίδας της και την αντικατάστασή της με υδροβόρα γήπεδα γκολφ.

Σκίτσο του Γιάννη Καλαϊτζή από τη Γαλέρα

Για την αξία της περιοχής μπορείτε να δείτε:

- την **έκκληση του Παγκόσμιου Αρχαιολογικού Κογκρέσου** της 28-4-2008 στον τ. πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή να μην επιτρέψει το έργο

- το **πόρισμα της διεθνούς κινητοποίησης** (Απρίλιος 2008-Απρίλιος 2011), όπου συμμετείχαν 500 ειδικοί και ακαδημαϊκοί απ' όλο τον κόσμο. Την κινητοποίηση αυτή την ξεκίνησαν στον Guardian οι φίλοι της Κρήτης Oliver Rackham, βοτανολόγος από το Κέμπριτζ, που δυστυχώς χάσαμε πέρσι και Jennifer Moody καθηγήτρια αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Τέξας, οι συγγραφείς του εμβληματικού βιβλίου "Η γένεση του Κρητικού Τοπίου", Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.

Ο κίνδυνος για τον τόπο είναι στην καλύτερη περίπτωση να αλλοιώσουμε ανεπίστρεπτα ένα μοναδικό τοπίο για να κατασκευάσουμε ένα ακόμη θέρετρο στις ακτές, ένα γκέτο πολυτελείας και στη χειρότερη να επεκτείνουμε τα αντιπαραδείγματα που υπάρχουν στην ευρύτερη περιοχή, όπως το 30ετές ξενοδοχείο - γιαπί στον γειτονικό Ανάλουκα ή τον οικισμό "Διόνυσος", την περιώνυμη πρώτη ιδιωτική πολεοδόμηση της χώρας από τον SoE του κ. Τροχανά, που είναι ο πιο νέος (1996), αλλά και ο πιο παρηκμασμένος οικισμός της περιοχής. Ο κίνδυνος αυτός, να μας μείνουν κάποια ημιτελή γιαπιά δεν είναι θεωρητικός, αλλά απολύτως βάσιμος μια που η επενδυτική εταιρεία Minoan είναι μια εταιρεία που δεν έχει φτιάξει ποτέ πουθενά τίποτα και ζει ως διαχειρίστρια "του καλύτερου οικοπέδου της Μεσογείου" που πήρε για ένα αιώνα με μια αμφιλεγόμενη σύμβαση. Περισσότερα όμως γι' αυτό το θέμα μπορείτε να δείτε στην **εμπεριστατωμένη έρευνα του νομικού Φειδία Κοντεμενιώ τη** .

Τυχόν έγκριση της επένδυσης αυτής θα διευκολύνει σειρά επενδύσεων σε γειτονικές εκτάσεις που έχουν αγοραστεί επί τούτου. Το ΣΤΕ απέρριψε το αρχικό σχέδιο το 2010 που προέβλεπε 7000 κλίνες 5 χωριά 730 πισίνες και τρία γήπεδα γκολφ. Οι κυβερνήσεις όμως και η νομοθεσία της κρίσης άλλαξαν τα χωροταξικά δεδομένα διευκολύνοντας τέτοια εγχειρήματα και έτσι οι επενδυτές επανέρχονται με ένα "πιο ταπεινό" σχέδιο 2000 κλινών με ένα γκολφ, που όμως απλώνεται στις ίδιες θέσεις και προφανώς αποτελεί το πρώτο στάδιο για την υλοποίηση του αρχικού σχεδίου.